

رساله به فلیمون

با علامت سرکارگر، گوی غول‌پیکر رها می‌شود، و با نیرویی مخرب و صدایی پرتین، به دیوار برخورد می‌کند. در پی آن، آجرها مثل برگ درختان فرو می‌ریزد. گوی پر قدرت به کرات عقب و جلو می‌رود و طولی نمی‌کشد که آن مانع به تلی از پاره‌آجر تبدیل می‌شود. بعد آنها را جمع کرده، از آنجا می‌برند تا احداث ساختمان شروع شود.

در زندگی دیوارهای زیادی وجود دارد که انسانها را از هم جدا می‌سازد. این موانع از چوب یا سنگ تشکیل نشده‌اند، بلکه ماهیتی انسانی دارند که رابطه مردم را با یکدیگر و با خدا بر هم می‌زنند. اما مسیح آمد تا دیوار بزرگ را بر دارد، دیوار گناه را که میان ما و خدا مانع ایجاد کرده بود، و نیز دیوار جدایی میان انسانها را (مراجعه کنید به افسسیان ۲: ۱۴-۱۶).

در بین فرهنگ رومی‌ها و یونانی‌ها و یهودیان موانع اجتماعی بسیار زیادی وجود داشت. مردم به طبقات اجتماعی مشخصی تعلق داشتند و به‌طور معمول، افراد هر طبقه در همان طبقه باقی می‌ماندند. اختلاف طبقاتی در بین مردان و زنان، برده و آزاد، فقیر و ثروتمند، یهودی و غیریهودی، یونانی و بربر، مؤمن و کافر وجود داشت. در مسیح دیوارها فرو ریخت، و پولس می‌توانست اعلام کند: «در این زندگی تازه، ملیت شخص، نژاد، سواد و مقام اجتماعی او اهمیت و ارزشی ندارد، چون همه مردم می‌توانند به یک اندازه بحضور مسیح بیایند. آنچه واقعاً اهمیت و ارزش دارد، حضور مسیح در زندگی شخص است» (کولسیان ۳: ۱۱).

حقیقتی که دگرگون‌کننده زندگی‌هاست، چکیده مطلب نامه پولس به فلیمون را تشکیل می‌دهد. رساله به فلیمون، درخواست شخصی پولس به نیابت از یک غلام است. انیسیموس به فلیمون، دوست پولس که احتمالاً عضو کلیسای کولسی بود، «تعلق داشت». اما انیسیموس فرار کرده بود و شاید حتی چیزی هم از اربابش دزدیده بود. او به روم فرار کرد. در آنجا با پولس آشنا شد و به پیغام انجیل پاسخ مثبت داد و به مسیح ایمان آورد (آیه ۱۰). از این رو، پولس این نامه را به فلیمون می‌نویسد تا شرح دهد که انیسیموس را نزد او پس می‌فرستد نه به‌عنوان یک غلام، بلکه به‌عنوان یک برادر در مسیح (آیات ۱۱، ۱۲، ۱۵، ۱۶). او با ظرافت از فلیمون خواهش می‌کند که انیسیموس را ببخشد و بازگشت خدمتگزارش را بپذیرد (آیات ۱۰، ۱۳-۱۶، ۲۰). موانع اجتماعی مربوط به گذشته و حال که با دزدی و فرار انیسیموس مطرح شده بود، دیگر باعث جدایی آن دو نمی‌شد چون آنها در مسیح یکی شده بودند.

این کتاب کوچک شاهکاری است از ظرافت و تدبیر؛ همچنین بیان عمیقی است از قدرت مسیح و برادری واقعی مسیحی در عمل. چه چیز شما را از ایمانداران دیگر جدا می‌کند: نژاد، مقام، ثروت، تحصیلات یا محبوبیت؟ خدا شما را مانند فلیمون به اتحاد فرا می‌خواند: دیوارهای جدایی را فرو بریزید و همه خواهران و برادران در مسیح را با محبت بپذیرید.

مشخصات رساله به فلیمون:

هدف:

متقاعد ساختن فلیمون برای بخشش غلام فراری‌اش، انیسیموس، و پذیرفتن او به‌عنوان برادر ایمانی خود.

نویسنده:

پولس

گیرندگان:

فلیمون که احتمالاً عضو ثروتمند کلیسای کولسی بوده است.

تاریخ نگارش:

در حدود ۶۰ میلادی، طی اولین حبس پولس در روم، تقریباً همزمان با نگارش افسسیان و کولسیان.

علت نگارش:

برده‌داری در امپراطوری روم بسیار متداول بود، و بدون تردید بعضی از مسیحیان غلامانی داشتند. پولس در نوشته‌هایش این نظام را محکوم نمی‌کند، اما وقتی این غلام را برادر مسیحی فلیمون می‌نامد، واقعیتی اساسی را بیان می‌کند.

آیه کلیدی:

«فکر می‌کنم جدایی او از تو بی‌دلیل نبود. او به‌عنوان غلام برای مدت کوتاهی از نزد تو فرار کرد، اما حالا به‌عنوان یک برادر همیشه نزد تو خواهد ماند. او برای من برادر عزیزتری است، اما برای تو عزیزتر است. او اکنون نه فقط خدمتگزار توست، بلکه برادر مسیحی تو نیز می‌باشد» (آیات ۱۵ و ۱۶).

افراد مهم:

پولس، فلیمون، انیسیموس

محل‌های مهم:

کولسی، روم

تقسیم‌بندی کلی

۱- قدردانی پولس از فلیمون

(آیات ۱-۷)

۲- تقاضای پولس برای انیسیموس

(آیات ۸-۲۵)

پولس به‌خاطر انیسیموس، غلام فراری توبه‌کار، نزد فلیمون وساطت می‌کند. شفاعت پولس برای او، بیانگر کاری است که مسیح برای ما انجام داده. همانطور که پولس برای یک برده شفاعت کرد، مسیح هم برای ما، غلامان گناه، شفاعت می‌کند. همانطور که پولس، انیسیموس را با فلیمون آشتی داد، ما نیز از طریق مسیح با خدا آشتی داده می‌شویم. همان‌طور که پولس حاضر شد بدهی‌های یک غلام را بپذیرد، مسیح هم جریمه گناهان ما را پرداخت. ما باید مانند انیسیموس نزد خدا، یعنی اربابمان، باز گردیم و او را با قلبی شاد و زندگی‌ای متبدل‌شده، خدمت کنیم.

موضوعات مهم

موضوع	توضیحات	اهمیت
بخشش	فلیمون، دوست پولس و ارباب انیسیموس بود. پولس از او خواهش می‌کند که انیسیموس را تنبیه نکند، بلکه او را ببخشد و رابطه‌اش را با او به‌عنوان یک برادر جدید و مسیحی برقرار سازد.	روابط مسیحی باید پر از بخشش و پذیرش باشد. آیا می‌توانید کسانی را که به شما بدی کرده‌اند، ببخشید؟
موانع	برده‌داری در امپراطوری روم رایج بود، اما هیچ‌کس خارج از حیطه محبت خدا نیست. برده‌داری مانعی بود بین انسانها، اما محبت و برادری مسیحی باید بر این گونه موانع غالب آید.	ما در مسیح یک خانواده هستیم. هیچ مانع نژادی، موقعیت اقتصادی یا اختلافات سیاسی، نباید ایمانداران را از هم جدا سازد. بگذارید مسیح از طریق شما برای برداشتن موانع بین برادران و خواهران مسیحی عمل کند.
احترام	پولس هم دوست فلیمون بود و هم دوست انیسیموس. او در مقام یک رسول این قدرت و اختیار را داشت که به فلیمون دستور بدهد چه کار کند. با وجود این، او ترجیح داد به‌جای حکم کردن به دوست خود، با محبت مسیحی از او خواهش کند.	در برخورد با مردم، با ظرافت متقاعد کردن، بیشتر نتیجه‌بخش است تا دستور دادن. فراموش نکنید که در برخورد با مردم، مؤدب باشید و آنها را احترام کنید.

۱- قدردانی پولس از فلیمون

از طرف پولس، که بسبب اعلام مژده انجیل عیسی مسیح در زندان است،
و از طرف برادر ما تیموتائوس،
به فلیمون، همکار عزیز ما، و به مسیحیانی که در خانه‌ات برای عبادت جمع می‌شوند، و
به خواهر ما «اپفیه»، و به «ارخیپوس» که مانند من سرباز عیسی مسیح است.
از درگاه پدرمان خدا و خداوندمان عیسی مسیح، طالب رحمت و آرامش برای
شما می‌باشیم.

۱:۱
افس ۱:۴
۲ تیمو ۸:۱
فلیم ۲۴ و ۲۳:۹
۲:۱
روم ۵:۱۶
۱۹:۱۶
فیل ۲۵:۲
کول ۱۷:۴

فلیمون عزیز، هر بار که برای تو دعا می‌کنم، ابتدا خدا را برای وجود تو شکر
می‌کنم، زیرا از دیگران می‌شنوم که چه ایمان استواری به عیسای خداوند و چه
محبتی نسبت به برادران مسیحی خود داری. دعا می‌کنم که ایمان و اعتمادی را
که به خداوند داری، با دیگران در میان بگذاری، تا ایشان نیز تحت تأثیر قرار
گیرند و ببینند که چه نیکویی‌ها و مواهبی از عیسی مسیح نصیب تو شده است.
من خودم از محبت تو ای برادر، شادی و تسلی پیدا کرده‌ام، زیرا مهربانی تو
دل‌های ایمانداران را تازه کرده است.

۴:۱
روم ۹ و ۸:۱
تسا ۳:۱
۶:۱
فیل ۹:۱

۷:۱
قرن ۱۳:۷
۲ تیمو ۱۶:۱

۲- تقاضای پولس برای انیسیموس

درضمن، می‌خواهم از تو خواهشی بکنم. هر چند که حق دارم به نام مسیح

۸:۱
تسا ۶:۲

۲ او ۱:۱ فلیمون، یک زمین‌دار بود. او مردی یونانی بود که در کولسی زندگی می‌کرد. او در جریان خدمت پولس، به مسیح ایمان آورد و کلیسای کولسی در منزل او تشکیل می‌شد. انیسیموس یکی از غلامان فلیمون بود. ۲ او ۱:۱ ارخیپوس شاید پسر فلیمون یا احتمالاً شیخی از کلیسای کولسی بوده است. در هر حالت، پولس نام او را در ردیف گیرندگان نامه می‌آورد، احتمالاً به این منظور که ارخیپوس بتواند نامه را با فلیمون بخواند و او را تشویق کند که به نصیحت پولس گوش بدهد. ۲ او ۱:۱ کلیساهای اولیه غالباً در منازل اشخاص تشکیل می‌شد. در آن زمان، ساختمان کلیسا به خاطر جفاهای پراکنده و مخارج سنگین ساخته نمی‌شد. ۷:۱ پولس، مهربانی، محبت و آرامی فلیمون را به خاطر می‌آورد. فلیمون قلب خود و همچنین خانه خود را به روی کلیسا باز کرده بود. ما هم باید همانطور عمل کنیم، وجود خود و خانه خود را به روی دیگران بگشاییم و محبت مسیحی خود را به دیگران نشان بدهیم تا روح آنها تازه شود. ۹ او ۱:۱ از آنجا که پولس رسول بود، می‌توانست نسبت به فلیمون از قدرت و اختیار خود استفاده کند و به او دستور دهد که با غلام فراری‌اش با مهربانی رفتار کند.

۲ او ۱:۱ پولس این نامه را از روم در حدود ۶۰ م. زمانی که در یک خانه زندانی بود، نوشت (مراجعه کنید به اعمال ۲۸:۳۰ و ۳۱). انیسیموس غلام فلیمون بود. فلیمون مردی ثروتمند و عضو کلیسای کولسی بود. انیسیموس از نزد فلیمون فرار کرده و راهی روم شده بود. در آنجا با پولس آشنا شد و ظاهراً پولس او را بسوی مسیح هدایت کرد (آیه ۱۰). پولس انیسیموس را متقاعد می‌کند که راه حل مشکلات، فرار از آنها نیست. از او می‌خواهد که نزد ارباب خود باز گردد. پولس این نامه را به فلیمون می‌نویسد تا از او خواهش کند که با غلام فراری‌اش که حالا برادر مسیحی‌اش هم هست، آشتی کند. ۲ او ۱:۱ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره زندگی و خدمت پولس، مراجعه کنید به تاریخچه زندگی او در اعمال فصل ۹. در ۲ قرن‌تیان؛ اتسالونیکیان؛ ۲ اتسالونیکیان؛ فیلیپیان؛ کولسیان؛ و فلیمون؛ نام تیموتائوس در کنار نام پولس آمده است. سه نامه آخر از این گروه به «رسالات زندان» معروفند (چهارمین نامه که در این رده قرار می‌گیرد، افسسیان است). تیموتائوس یکی از همراهان مورد اعتماد پولس بود؛ پولس دو نامه به او نوشت یعنی ۲ تیموتائوس را.

حکم کنم که آنچه درست است انجام دهی، اما بسبب محبتی که نسبت به تو دارم، ترجیح می‌دهم از تو خواهش کنم. بلی، من، پولس پیر، که بخاطر عیسی مسیح در اینجا زندانی هستم، این تقاضا را می‌کنم. ^{۱۰} خواهش من اینست که با فرزندم «انیسیموس» که در زمان حبس خود او را با مسیح آشنا کردم، مهربان باشی. ^{۱۱} انیسیموس (با اینکه معنی اسمش «مفید» است) در گذشته برای تو مفید نبوده است، اما اکنون چه برای تو و چه برای من مفید است. ^{۱۲} حال که او را نزد تو باز می‌گردانم، درست مانند اینست که قلب خود را می‌فرستم. ^{۱۳} خیلی مایل بودم او را نزد خود نگاه می‌داشتم، تا در این مدتی که بسبب اعلام پیغام انجیل در زندان بسر می‌برم، بجای تو مرا کمک کند. ^{۱۴} اما نخواستم بدون موافقت تو این کار را انجام دهم تا نیکوکاری تو از روی اجبار نباشد، بلکه از روی اختیار و از صمیم قلب. ^{۱۵} و ^{۱۶} فکر می‌کنم جدایی او از تو بی‌دلیل نبود. او بعنوان یک غلام برای مدت کوتاهی از نزد تو فرار کرد، اما حال، بعنوان یک برادر همیشه نزد تو خواهد ماند. او برای من برادر عزیز است، اما برای تو عزیزتر است. او اکنون نه فقط خدمتگزار توست، بلکه برادر مسیحی تو نیز می‌باشد.

۱۳:۱

فیل ۷:۱؛ ۳۰:۲

۱۴:۱

قرن ۷:۹

۱۵:۱

پیدا ۸:۵؛ ۴۵

روم ۲۸:۸

۱۶:۱

متی ۸:۲۳

قرن ۲۲:۷

کول ۲۲:۳

با ما رفتار کنند. آیا کسی را می‌شناسید که او را بخشیده باشید، ولی هنوز لازم است که او را محبت کنید؟

۱۳:۱-۱۶ مقام انیسیموس به‌عنوان یک مسیحی، چه تفاوتی در رابطه‌اش با فلیمون ایجاد کرد؟ او دیگر فقط یک خدمتگزار نبود، او برادر فلیمون هم بود. حالا، هم انیسیموس و هم فلیمون عضو خانواده خدا بودند و در برابر خدا یکسان. مقام فرد مسیحی در خانواده خدا، فراسوی همه اختلاف بین ایمانداران است. آیا ایماندارانی هستند که به دیده تحقیر به آنها می‌نگرید؟ به خاطر داشته باشید که آنها خواهران و برادران شما هستند و همه در برابر مسیح یکسانند (غلاطیان ۳:۲۸). نحوه رفتار شما با خواهران و برادران خود در خانواده مسیح، منعکس‌کننده مسؤولیت واقعی و مسیحی شماست.

۱۵:۱-۱۶ برده‌داری در سرتاسر امپراطوری روم متداول بود. در آن سالهای اولیه، مسیحیان قدرت سیاسی برای تغییر نظام برده‌داری را نداشتند. پولس برده‌داری را نه محکوم می‌کند و نه تأیید، اما باعث تغییر بنیادین در روابط غلامان و اربابان می‌شود. انجیل با ایجاد دگرگونی در ساختار درونی انسانها، کم‌کم شروع به تغییر در ساختارهای اجتماعی می‌کند (مراجعه کنید به اقرتینان ۷:۲۰-۲۴؛ افسسیان ۵:۶-۹؛ کولسیان ۳:۲۲-۴:۱).

پولس درخواست خود را براساس تعهد مسیحی خود فلیمون عنوان می‌کند، نه بر پایه قدرت و اختیاری که داشت. پولس می‌خواست که فلیمون این کار را از ته دل انجام دهد نه از روی اطاعت اجباری. وقتی شما بدانید که انجام یک کاری درست است و قدرت این را هم داشته باشید که دستور انجام آن را بدهید، آیا به قدرت و اختیار خود متوسل می‌شوید یا به تعهدی که طرف مقابل دارد؟ اینجا پولس الگوی خوبی بدست می‌دهد در مورد نحوه برخورد با دعوائی که ممکن است بین دو دوست مسیحی پیش بیاید.

۱۰:۱ ارباب حق قانونی داشت که غلام فراری‌اش را بکشد. انیسیموس از خطری که زندگی‌اش را تهدید می‌کرد، در هراس بود. به همین دلیل پولس این نامه را می‌نویسد تا فلیمون را در درک رابطه جدیدش با انیسیموس یاری دهد. حالا دیگر انیسیموس فقط دارایی شخصی او نبود، بلکه برادر مسیحی او بود.

۱۰:۱ پولس از فلیمون خواهش می‌کند که غلام فراری‌اش را که مسیحی شده بود، ببخشد، و نه تنها ببخشد، بلکه او را به‌عنوان برادر بپذیرد. ما مسیحیان باید دیگران را ببخشیم، چون خودمان بخشیده شده‌ایم (متی ۵:۶-۱۵؛ افسسیان ۳:۱۴ و ۳۲). بخشش واقعی یعنی اینکه ما با کسی که او را بخشیده‌ایم، همانطور رفتار کنیم که دوست داریم

۱۷:۱ اگر واقعاً مرا دوست خود می‌دانی، به همان صورت که از من استقبال می‌کردی، از او نیز استقبال کن و او را بپذیر. ^{۱۸} اگر هم قبلاً ضرری به تو رسانده یا چیزی از تو دزدیده باشد، آن را به حساب من بگذار. ^{۱۹} من، پولس، این را به دست خودم می‌نویسم و شخصاً تضمین می‌کنم که آن را پس خواهم داد. نمی‌خواهم یادآوری کنم که تو خودت چقدر به من مدیونی! در واقع، تو جانت را مدیون من هستی. ^{۲۰} بلی، برادر عزیزم، این محبت را در حق من انجام ده، تا دل خسته من شاد شود و مسیح را سپاس گویم.

۲۱:۱ این نامه را برایت می‌نویسم، چون یقین دارم که هر چه از تو تقاضا کنم، حتی بیشتر از آن را انجام خواهی داد.

۲۲:۱ در ضمن، اتاقی نیز برای من مهیا کن، زیرا امیدوارم که خدا دعای شما را مستجاب فرموده، اجازه دهد که بزودی نزد شما آیم.

سلامهای پایانی پولس

۲۳:۱ هم‌زندانان من «اپافراس»، که او نیز به سبب اعلام پیغام انجیل عیسی مسیح زندانی است، سلام می‌رساند. ^{۲۴} همچنین همکاران من، «مرقس»، «ارسترخوس»، «دیماس» و «لوقا» سلام می‌رسانند.

۱۷:۱
قرن ۲۳:۸

۱۹:۱
تسا ۱۷:۳

۲۱:۱
قرن ۱۶:۷

۲۲:۱
فیل ۲۴:۱-۲۶:۲

۲۳:۱
کول ۷:۱ : ۱۲:۴

۲۴:۱
اعما ۱۲:۱۲ : ۲۹:۱۹

۲:۲۷
کول ۱۴:۱۰:۴
فلم ۱

۲۳:۱ اپافراس برای کولسیان شخصیت معروفی بود، چون او کلیسا را در آنجا تأسیس کرده بود (کولسیان ۷:۱). اپافراس برای این کلیسا در حکم قهرمان بود؛ علیرغم افزایش جفاها و بالا گرفتن کشمکش با تعالیم دروغین، او کلیسا را در اتحاد نگاه می‌داشت. جدیت او در دعا برای مسیحیان کولسی، محبت عمیق او را نسبت به آنها آشکار می‌سازد (کولسیان ۱۲:۴ و ۱۳). احتمالاً او با پولس به خاطر موعظه انجیل در زندان بود.

۲۴:۱ در کولسیان ۱۴:۱۰:۴ نیز از مرقس، ارسترخوس، دیماس، و لوقا نام برده شده است. مرقس، پولس و برنابا را در سفر اول بشارتی‌شان همراهی کرده بود (اعمال ۱۲:۲۵). یوحنا ملقب به مرقس، انجیل مرقس را هم نوشت. لوقا، پولس را در سفر سوم بشارتی‌اش همراهی کرد و نویسنده انجیل لوقا و کتاب اعمال رسولان می‌باشد. دیماس برای مدتی نسبت به پولس وفادار بود اما بعد او را ترک کرد (مراجعة کنید به ۲ تیموتائوس ۹:۴ و ۱۰).

۱۷-۱۹ پولس واقعاً انیسیموس را دوست داشت. او شخصاً تضمین کرد که اگر انیسیموس چیزی از فلیمون دزدیده یا ضرری به او رسانده باشد، خودش آن را بپردازد؛ او به این ترتیب، محبت خود را نسبت به انیسیموس نشان داد. سرمایه‌گذاری پولس روی زندگی این نوایمان، مطمئناً باعث تشویق و تقویت ایمان او شد. آیا هستند ایمانداران جوانی که نیاز دارند شما چنین فداکاری‌ای نسبت به آنها نشان دهید؟ شاد باشید از اینکه می‌توانید روی زندگی دیگران سرمایه‌گذاری کنید.

۱۹:۱ وقتی پولس می‌گوید: «تو جانت را مدیون من هستی»، در واقع به فلیمون یادآوری می‌کند که او کسی بوده که فلیمون را بسوی مسیح هدایت کرد. پولس از آنجا که پدر روحانی فلیمون بود، امید داشت که وی احساس کند که دینی به گردن او دارد و برای حق‌شناسی، با روحیه بخشش انیسیموس را بپذیرد و بدین ترتیب کار او را تلافی کند. ۲۲:۱ طولی نمی‌کشید که پولس بعد از نوشتن این نامه آزاد می‌شود، اما کتاب مقدس نمی‌گوید که آیا به کولسی برمی‌گردد یا نه.

^{۲۵} فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما باد.

۲۵:۱
غلا ۱۸:۶
تیمو ۲:۴

نژادی، اجتماعی، جنسی، شخصیتی، اما مسیح می‌تواند این موانع را در هم بشکند. عیسی مسیح رابطه انیسیموس را با فلیمون از ارتباط غلام-اربابی به رابطه برادری تبدیل کرد. فقط در مسیح است که روابط ناامیدکننده ما می‌تواند به ارتباطی عالی تبدیل شود.

۲۵:۱ پولس، فلیمون را ترغیب می‌کند که با غلامش آشتی کند و او را به‌عنوان برادر و عضوی از خانواده خدا بپذیرد. **آشتی کردن** یعنی برقراری دوباره روابط. مسیح ما را با خدا و با دیگران آشتی داده است. چیزهای زیادی هستند که بین انسانها فاصله ایجاد می‌کنند، مثل اختلافات